

Bilag 3

Undervisnings- og Forskningsministeriets lovbekendtgørelse nr. 683 af 29. juli 1992

Bekendtgørelse af lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom

Herved bekendtgøres lov nr. 212 af 5. april 1989 om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom med de ændringer, der følger af § 8 i lov nr. 352 af 14. maj 1992.

Kapitel 1 Uddannelsen

§ 1. Uddannelsen har til formål at give de studerende et teoretisk og praktisk grundlag for selvstændigt at kunne formidle viden om ernærings-, sundheds-, miljø- og forbruger-spørgsmål samt øvrige husholdningsfaglige spørgsmål.

§ 2. Uddannelsen varer 3¹/₂ år og består af en 1. del og en 2. del.

Stk. 2. 1. del omfatter følgende hovedelementer:

- 1) Ernærings- og levnedsmiddelfag.
- 2) Rengørings-, materiale- og miljøfag.
- 3) Samfunds- og forbrugerfag.
- 4) Pædagogiske fag, herunder praktik.

Stk. 3. 2. del omfatter supplerende fag, specialefag og erhvervsrettet praktik. Herudover indgår der udarbejdelse af et speciale.

Stk. 4. Undervisnings- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler for uddannelsen, herunder om uddannelsens afslutning.

§ 3. Undervisnings- og forskningsministeren fastsætter antallet af uddannelsespladser og regler om adgangen til uddannelsen og om optagelsen på seminarierne.

§ 4. Undervisnings- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at uddannelse erhver-

vet ved andre uddannelsesinstitutioner kan indgå i uddannelsen.

§ 5. Undervisnings- og forskningsministeren kan fastsætte regler om udnyttelsen af ledige pladser på uddannelsen.

§ 6. Undervisnings- og forskningsministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelser fra loven, hvis det sker for at fremme forsøgs- og udviklingsarbejde.

Kapitel 2 Institutionerne

§ 7. Undervisningen foregår på private seminarier, der af undervisnings- og forskningsministeren er godkendt til at uddanne ernærings- og husholdningsøkonomer.

Stk. 2. Dele af uddannelsen kan foregå på andre institutioner.

§ 8. For at opnå godkendelse skal seminariet indgå som et hensigtsmæssigt led i en landsomfattende planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for uddannelsen.

Stk. 2. En godkendelse kan tilbagekaldes, hvis der ikke længere er behov for seminarieret, eller hvis seminarieret ikke overholder de af undervisnings- og forskningsministeren fastsatte regler eller givne pålæg.